

end at man vedtager Lovforslaget, som det foreligger. I denne Forbindelse skal jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at man stadig taler om, at det Tilskud, som det foreliggende Lovforslag vil paalægge Statskassen at udrede til Tiendens Afløsning, er 1,650,000 Kr., men det er kun ca. 1,400,000 Kr. Det er den kapitaliserede Tiendeskatt, man lægger til, naar man kommer til Beløbet 1,650,000 Kr., men Skatten skulde jo falde bort alligevel i Henhold til Skatte-reformen, og det bliver i hvert Fald ikke nogen Udgift for Statskassen, det er kun et Indtægtstab, som Statskassen vil faa ogsaa uden Tiendeafløsning. Endnu skal jeg kun over for de Udtalelser, der ere fremsatte af det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) sige, at det er ikke blot Ejere af indkøbte Tiender, der i mange Tilfælde have købt Tienden billigt, men det er mindst i samme Grad, som det er hævdet tidligere her under Debatten, ogsaa Ejere af andre Tiender, og skulde man anlægge det Synspunkt for Tilskuddet lige over for Ejere af indkøbte Tiender, at man skulde spørge, hvad de havde givet for Tienden, vilde det jo føre til, at man maatte anlægge det samme Udgangspunkt over for de andre Tiendejere. Det er imidlertid mit Haab, at det ikke bliver alle særlige Repræsentanter for Øerne, som ville hævde et saa provinsielt Syn paa denne Sag, som det ærede Medlem gjorde gældende. Det er jo saaledes, at det særlig er i Jylland, man har indkøbt Tiender, og Undtagelsesbestemmelsen vil derfor desværre særlig komme til at gaa ud over Jyderne. Det forekommer mig at være en yderligere Opfordring til Øernes Rigsdagsmænd om at stille sig særlig imødekommende over for denne Bestemmelses Fjernelse. Endnu maa jeg dog udtale Haabet om, at det andet Ting vil se ret kritisk paa den Bestemmelse, der blev sat ind her ved 2den Behandling om de indkøbte Kirketiender. Denne Bestemmelse er utvivlsomt i flere Henseender uheldig; det har jeg allerede paavist en Gang, og jeg skal ikke komme tilbage dertil.

Andersen: Da jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at udtale mig om min Stilling til Tiendeloven, skal jeg nu ved denne Lejlighed indskrænke mig til at sige, at jeg agter at stemme mod det foreliggende Lovforslag. Jeg stemmer imod det af Hensyn til det store Bidrag, som Statskassen efter det skal udrede. Jeg anser det nemlig for uforsvarligt at anvende Statskassens Midler, hvortil man

maa erindre, at selv de fattigste i vort Samfund give Bidrag, til Fremme af dette Formaal.

Estrup: Det foreliggende Lovforslag har fra første Færd af været mig saa usmageligt, at jeg saa vidt muligt har undgaaet at befatte mig med det. Der er imidlertid kommet en for mig saa overraskende Bestemmelse ind i Lovforslaget, at jeg ikke kan andet end udtale mig derom. Det er den Bestemmelse, ifølge hvilken Finansministeren bemyndiges til at optage et Statslaan af en saadan Størrelse, at det kan naa op til 100 Millioner — uden at behøve Rigsdagens Samtykke dertil! Det er for mig en saa overraskende Bestemmelse, at jeg ikke har kunnet andet end at tage Ordet. Ganske vist maa Finansministeren jo konferere med sine Kolleger derom, og jeg tror ogsaa efter Lovforslaget med Finansudvalget, men Finansudvalget er jo ikke Rigsdagen. Dette er en saa vidtrækkende Bestemmelse, at jeg ikke tror, man noget Steds vil kunne finde noget Sidestykke dertil, eller at der nogen Sinde er givet en dansk Minister en saadan Bemyndigelse. Jeg anser den for at være meget uheldig. Jeg ser ikke rettere, end at Spørgsmaalet om en Konvertering er hensigtsmæssig, hører til de Spørgsmaal, der bør forelægges Rigsdagen og afgøres af denne. Jeg kunde i øvrigt ønske at faa besvaret et Spørgsmaal med Hensyn til Konverteringen, men jeg er ikke vis paa, at det vil lykkes mig, da den paagældende Minister ikke er til Stede. Jeg vil imidlertid fremsætte Spørgsmaalet: Er Loven saaledes at forstaa, at Finansministeren raader over Omfanget af Konverteringerne — eller rettere Indløsningen af Tiendebankobligationerne ved Udbytte af et stiftet Statslaan? Er det Meningen, at Finansministeren fuldstændig skal raade over, hvilken Udstrækning denne Indløsning skal have? Jeg vil gøre opmærksom paa, at hvis Loven skal forstaaes saaledes, at Bemyndigelsen gælder det hele Beløb af Obligationer, der ere udstedte i Anledning af Tiendens Indløsning, saa vil den, saa vidt jeg kan skønne, ogsaa komme til at omfatte Indløsningssummerne for Præstetienden. Men hvad vil det sige? Det vil sige, at Finansministeren kan bestemme, at disse Indløsningssummer skulde konverteres fra 4 pCt. til 3½ pCt. uden at behøve at spørge Rigsdagen om, paa hvilken Maade Præsterne derefter skulde lønnes. Jeg nævner det kun som Eksem-